

seet den samme Trang hos ham til at samles med os i de store og Hæbnesvangre Tiber, da Rigsraadet blev aabnet; men jeg er overbevist om, at Hans Majestæt til enhver Tid og i enhver af sine Regeringshandlinger har den samme Trang til at mødes med Folket, og at det, at han ikke møder selv, er en Tilfældighed. Om man nu end kan sige, at man ikke i den af mig fremhævede Sætning i Adressen udtrykker nogen Dadel, saa udtrykker man i alt Fald, at man seer en Forskiel i de to Handlinger, som jeg ikke kan give min Stemme. — Det andet Punkt, der for mig er meget væsentligt, er den Udtalelse, at det muligvis skulde være Forsynets uransagelige Willie, at der i territorial Henseende maa bringes saa store og tunge Offre. Jeg troer, at det ikke er nødvendigt i dette Øieblik at faae denne Udtalelse frem, men at vi vel kunde have ventet dermed, indtil vi vidste, hvorledes de store og tunge Offre vilde blive, og indtil vi havde seet, om den Repræsentation, der har disse Ting under sig, havde givet sin Samstemning til Freden, som Regeringen vil og maa fremlægge for den til Sanction. Jeg troer, at der er noget Uheldigt i allerede nu at beskæftige sig med disse Ting, hvad vi efter min Mening først bør gjøre, naar det store Øieblik er kommet, som endnu ikke er kommet. Vi vide ikke engang endnu fra Regeringen, at den foreløbig har affluttet Freden; vi vide paa ingen Maade, om Rigsraadet giver sit Samtykke til den, naar den bliver forelagt; vi vide ikke, naar det Øieblik maatte komme, da der kan skee store Ting i Europa, naar der kan ligge store Begivenheder for; der kan f. Ex. blive Tale om en Congress — og saa var der maa skee ingen Grund til strax at slutte Fred. Hvorfor da beskæftige os nu med, hvorledes Forholdet skal være, naar Freden er sluttet? Jeg slutte derfor i Høi Grad have ønsket, at denne Adresse ikke var fremkommen; men jeg vil haabe, at Thingets store Majoritet vil gaae ind paa den Anstuelse, jeg her har udtalt, og vil støtte det Forslag, hvormed jeg skal tillade mig at fremkomme, ikke nu, thi jeg ønsker, at Sagen med Thingets store Majoritet skal gaae til den Behandling, men naar denne Behandling er sluttet, nemlig at der nedsettes et Ud-

valg, bestaaende af 15 Medlemmer. Jeg vil da haabe, at der vil fremkomme en Adresse, som tydelig og bestemt fremhæver, at Rigsdagen med stor Majoritet — ja, jeg vil haabe eenstemmig — udtaler sin Anerkjendelse af og Kjærlighed til Grundloven af 5te Juni 1849, at den troer, at man med den kan ordne vore Anliggender, og at den vil kunne gjøre den Gavn i Fremtiden, som den allerede har gjort i Fortiden. De to Punkter i Adressen, hvorimod jeg udtaler mig, ere altsaa disse, at man ikke skal lægge nogen særlig Betydning i, at Hans Majestæt er mødt paa Rigsdagen ved dens Aabning, og at man ikke paa nogen Maade skal opstille nogen bestemt Forudsætning angaaende den Fred, vi gaae imøde.

G. Rimestad: Jeg kan, navnlig hvad det sidste Punkt angaaer, slutte mig til den ærede foregaaende Taler; thi ogsaa paa mig har det gjort et saare uhyggeligt Indtryk at see denne Adresse komme frem i dette Øieblik og med de Ord, hvormed det 3die Affnit begynder. Allerede dengang, da der i den sidste Rigsraadsamling fra forskjellige Sider fremkom Forespørgseler, som foranledigede Discussioner om, hvorledes den fremtidige Ordning af Statsforholdene vilde blive, naar vi vare Blevne vel af med Slesvig, gjorde dette paa mig, ligesom vistnok ogsaa paa flere andre Medlemmer, et uhyggeligt Indtryk. Det forekom mig dengang, at man, som det ærede Medlem for Maribo Amts Ane Valgfreds (Monrad) sagde, ligesom fik en Fornemmelse af, at man besandt sig paa et Sted, hvor Arvingerne reves om Arven, inden den Døde endnu var kommen i Sorden; men saalænge disse Discussioner paa en Maade holdt sig saa at sige indenfor Familien, kunde det endda gaae an. Derimod forekommer det mig, jeg kan gjerne sige, stødende, at der i et Actstykke, som af Rigsdagen henvendes til Kongen, allerede er Tale om og forudsættes, hvad der skal skee, og hvorledes det skal gaae, naar en saa stor Ulykke rammer Landet, forinden man dog endnu har nogen fuld Visshed for, at noget Saadant vil finde Sted. Dersom Adressen havde været affattet saaledes, som Landstingets Adresse er det, vilde noget af det